

Saa, dersom den ikke har været det, veed jeg ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at antage, at den nu skulde være det mere. Der er blandt de forskjellige Forslag, som gaae ud paa at bevirke en anden Sammensætning af Sogneforstanderskaberne, og blandt de Regler, som knytte sig hertil, ganske vist nogle, som ikke kunne siges at være af saa indgribende Betydning, at de i og for sig vilde gjøre det umuligt for mig at modtage Loven, og jeg vil i saa Henseende eksempelvis henvise til Endringsforslaget under Nr. 14. Der er imidlertid for mig en meget væsentlig og meget alvorlig Ulempe forbunden med at vedtage endog saa saadanne mindre indgribende Forslag, og det er den, at dette synes mig at maatte nødvendiggjøre nye Valg hele Landet rundt, Noget, som jeg ikke seer den fjerneste Grund til at fremkalde. Efter hvad jeg her har udtalt om min Stilling til disse Endringsforslag i og for sig, skal jeg ikke gaae ind paa nogen Udsøgelse af, hvilket Valgrundlag der i og for sig er det rigtige og det meest stemmende med Grundlovens Aand og vor Udvikling. Jeg tager det nu Bestaaende som givet, og jeg driver mig til at udtale som min Overbevisning og haaber, at det er Fleertallets Overbevisning, at den Sammensætning af Sogneforstanderskaber og Amtsraad, som blev fastslaaet ved Loven af 1855, har vist sig at være heldig. Jeg troer ikke, at der Landet over føles nogen Trang til Forandring i disse Bestemmelser.

Jeg skal ikke inblade mig paa at veilede Thinget med Hensyn til de forskjellige foreslaaede Sprogforbedringer; kun hvor det forekommer mig, at et foreslaaet nyt Ord ikke fuldstændigt svarer til det Begreb, som det skulde udtrykke, anseer jeg det for at være af større Bigtighed, om et saadant Forslag vedtages eller ikke, og kun ved saadanne skal jeg altsaa dvæle. Naar det er foreslaaet at ombytte Ordet „Commune“ eller „Sogneforstanderskabskreds“ med „Sognekreds“, saa kan jeg ikke erkjende dette for correct. Vil man ombytte „Sogneforstanderskab“ med „Sogneraad“, saa maa „Sogneforstanderskabskreds“ blive til „Sogneraadskreds“. Da der hidtil i mange Tilfælde har været ffjeldet imellem „Sogne-

forstanderskabskreds“ og „Sognekreds“, saa troer jeg, at det let vil bevirke en Begrebsforvirring, naar man nu bruger Ordet „Sognekreds“ istedetfor „Sogneforstanderskabskreds“. Det er altsaa omtrent den samme Indvending, som jeg maatte gjøre imod et Forslag, som under en anden Løvs Behandling blev stillet af Udvalget, en Indvending, hvorved jeg troer, at jeg støttede det Forslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde stillet, idet jeg maatte finde det urigtigt, at man nu vilde kalde Kjøbstadscommunalbestyrelsen „Borgerrepræsentation“, da Ordet Borgerrepræsentation havde et andet Begreb før; men netop det Samme bringer mig ogsaa til nu at henstille til de ærede Forslagsstillere, om de ikke vilde erkjende, at, idet man kalder Sogneforstanderskabskredse Sognekredse, afstedkommer man let en lignende Begrebsforvirring. — Naar de ærede Medlemmer have foreslaaet, at et Sogneforstanderskab uden Videre skulde kunne antage en lønnet Skriver, da maa jeg i to Henseender ansee en saadan Bestemmelse for at være overflødig. Jeg kan ikke troe, at det i nogen Forstanderskabskreds skulde mangle paa Gyne til at føre Pennen i en saadan Grad, at det skulde være nødvendigt at indføre en fremmed Mand for at besørge Skriveriet. Ogsaa i en anden Henseende anseer jeg en saadan Bestemmelse for at være overflødig, idet det forekommer mig, at man vilde kunne henregne en saadan Bestilling til de lønneede Bestillinger, som ere omtalte i Lovudkastets § 13 b, saa at der altsaa vil være en Mulighed tilstede for, at et Sogneforstanderskab vil kunne faae en saadan Medhjælp, — vel at mærke med Amtsraadets Samtykke, — selv om denne særlige Skriverbestemmelse ikke findes i Loven. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som anbefalede dette Forslag, gjorde opmærksom paa, at det vilde være uheldigt, at maastee det dygtigste Medlem af Sogneforstanderskabet som den Eneste, der var istand til at føre Pennen, skulde undrages Forhandlingerne for at føre Protocollen, maa jeg dertil bemærke, at man neppe behøver at nære nogen Betænkelse af denne Grund. Idetmindste bliver der efter mit Kjendskab til Forretningernes Gang i et